

Sauciens uz paklausību

“Manas avis dzird
manu balsi...
Un tās man seko.”

Reimars A.C.Šulcs

Pieredze, kuru tu meklē

“Tad tad Kungs teica Mozum...” (2.Moz.6:1).

Šodien es rakstu tiem, kas meklē dziļāku pieredzi, dziļākas attiecības ar Dievu, tuvību ar Dievu, par kādu viņi ir dzirdējuši citus runājam, bet ko viņi paši līdz šai dienai vēl nav piedzīvojuši. Šodien es runāju uz tūkstošiem, ja ne miljoniem, kristiešu, kuri ir dzimuši no Dieva, kuri ir dedzīgi lūgšanās, Bībeles studēšanā un kalpošanā tam Kungam un kuri tomēr savas dvēseles dziļumos mocās un saka:”Kristietībā ir jābūt kaut kam vairāk nekā esmu piedzīvojis. Esmu lasījis par visiem lielajiem Dieva vīriem un ar lielām gaidām apmeklējis dažāda veid sapulces pa visu valsti. Bet, ak vai, joprojām esmu iztukšots! Patiesībā esmu noguris no visiem aicinājumiem, kas apgalvo.”Tas ir šiet!” vai:”Tas ir tur!”

Tu uzminēji, iespējams es par to nerunātu, ja pats nebūtu gājis šo garo, izmisīgo ceļu. Un arī tad tu uzminēji, kad nospriedi, ka esmu atradis savai sirdij iepriecinājumu (sirdsmieru). Tādēļ, ka mēs abi jau lielā mērā esam iesaistīti šajā jautājumā, tā no manas puses nebūs atkāpšanās, ja šajā vēstulē kļūšu personiskāks. Patiesībā es visu nolikšu kā uz delnas, lai tu redzētu, ko tas Kungs manā labā darījis.

Šī ir mana liecība īsumā. Es dzimu un uzaugu Vācijā, bet Jēzu atradu 1952.gadā Anglijā 16 gadu vecumā. Tā bija patiesa simtprocentīga, pamatīga atgriešanās pēc vecā parauga. Kad biju lūdzis grēcinieka lūgšanu un piecēlos no ceļiem, **es zināju, ka esmu glābts**, un visi dēmoni no elles nebūtu varējuši mani pārliecināt par pretējo. Ja tev ir jāsaka priekšā, ka esi glābts, tev ir problēma.

Es uzreiz sāku konsekventi lūgt – es nekad neesmu apstājies to darīt. Nekavējoties es sāku lasīt Bībeli un es nekad neesmu pārtraucis to darīt. Nekavējoties es sāku kalpot un arī to neesmu pārtraucis. Mana lūgšanu dzīve reti ir bijusi sekla vai sastegta. Kaut gan daudzkārt bija jālūdz, lai tas Kungs man piedod. Mana kalpošana tam Kungam nekad nebija pa pusei. Es vienmēr esmu bijis nopietns kristietis. Bet tomēr, mans draugs, visās pūlēs un darbos priekš tā Kunga, kad biju Viskonsīnas universitātes students un kristiešu liecinieku organizācijas prezidents tajā, piedzīvoju tādu vilšanos, ka teicu:”Kungs lūdzu ņem manu dzīvību vai sūti nesāpīgu slimību!” Kaut kādā veidā atbrīvo mani no šīs nodarbošanās. Ja kristietībai nav nekā vairāk ko piedāvāt, kā esmu Kristū piedzīvojis līdz šim, es labāk mirstu.” Tas bija 19 gadu vecumā. Nākamajā dienā

man bija hemorāģija. Es splāvu asinis. Nākošos 16 mēnešus mēnešus es pavadīju dispanserā, slims ar tuberkolozi.

Dievs attiecās pret mani nopietni. Dievs attieksies pret jums nopietni, ja jūs attieksieties pret Viņu nopietni. Dievs ar jums darbosies, ja gribēsiet darboties ar Viņu. Un tā mani meklējumi sākās un turpinājās visus šos 16 mēnešus. Un pēc tam tie nebeidzās, bet turpinājās nākošos 23 gadus. Es izmēģināju visu, kas šķita bībelīgs, pavadot stundu pēc stundas uz ceļiem, lūdzot, lai Dievs piepilda mani ar Svēto Garu. Un tad es lasīju visas tās grāmatas par supersvētajiem, un gāju uz visām tām sapulcēm, kur tu domā beidzot "saņemt to"- vienalga par kādu saņemšanu būtu runa. Katru reizi, kad mana sieva un es atgriezāmies no kārtējās sapulces, mēs varējām skatīties viens uz otru un teikt:"Joprojām neesam to atraduši, mums jāturpina meklēt."vienu vai divas reizes mēs pavadījām ceļā trīs dienas, lai tikai "to" atrastu. Bet tomēr vēltīgi. Ak jā, mans draugs, mēs tur sastapām cilvēkus, kuri "to atrada", kuriem bija garīgo dāvanu vai dažādu Dieva manifestāciju pieredze un viņi uz brīdi bija laimīgi. Bet tad pēc viena vai dažiem gadiem svētdienu rītos viņus drīzāk varēja ieraudzīt pļaujam zāli nevis Dieva namā. Bet 1974. gadā pēc 24 gadu ilgiem meklējumiem, Dievs ievada mūs savas klātbūtnes pieredzē, kas deva mums pastāvīgu prieku un tuvību, kas joprojām iespaido mūsu dvēseles. Un šī pieredze ir bijusi staigāšana ar Dievu Viņa žēlastībā, līdzīgi kā to darīja patriarhi, pravieši un apustuļi Bībeles laikos.

Mans draugs, tas ir tas, ko tu meklē. Jā, tava galva var to nezināt, bet tava dvēsele zin to pilnīgi droši. Tu ilgojies staigāt ar Dievu tā, kā Ādams un leva pirms grēkā krišanas, un dzirdēt Viņa balsi dienas vēsumā. Es ceru, tu saproti, ka dažās šīs vēstules rindiņās varu tikai pieskarties dažām šīs lielās tēmas pamatpatiesībām. Bet, ja arī neizdarīšu neko vairāk, kā došu tev cerību un parādīšu pareizo virzienu, es būšu apmierināts.

Tu esi jaunpiedzimis, lai staigātu ar Dievu. Tas ir Dieva augstākais mērķis priekš tevis uz zemes. To cilvēks pazaudēja, kad paradīzē grēks pacēla savu neglīto galvu. Cilvēks pazaudēja iespēju staigāt ar Dievu. Cilvēks vairs dienas vēsumā nedzirdēja Dieva balsi. Un Jēzus mīla augšupcēlās un sūtīja Svēto Garu, lai atdotu to visu mums atpakaļ. Bet tikko mūsu sirdīs ienāk grēks, mēs zaudājam to, kam esam no jauna dzimuši. Draugs jau Tu, lai apmierinātu, savu dvēseli, meklē ko citu, nevis staigāšanu Dieva klātbūtnē, tu to neatradīsi. Ak, tu vari kaut ko citu iegūt, bet tas galu galā nesīs tur vilšanos.

Lūk, šeit ir daži principi, kurus tev pēs atgriešanās vajadzēs saprast:

1. Tev pilnīgi jāpakļaujas Dievam.

Dziesma "Visu atdotu" vairumam kristiešu ir kalpošana tikai ar muti. Daudzi ir tikai daļēji atdevušies. Mēs nevaram cerēt staigāt ar Dievu, kamēr neesam Jēzus devuši pilnīgu autoritāti pār jebkuru mūsu dzīves jomu. Mums jāpārtrauc balsot par vai pret Dieva gribu. Bet daudzi ticīgie, uzzinājuši Dieva gribu, joprojām vēlas privilēģiju par to balsot. Ja tā saskan ar viņu dienaskārtību, ja tā atbilst viņu vēlmēm, ja tā nenostāda konfliktā ar citiem, ja tā neuzliek krustu, Ja tā uzliek krustu, balso pret to, ko Dievs vēlas.

Jūs nekad nestaigāsiet ar Dievu, kamēr absolūti un bez nosacījumiem nepaklausīsiet Viņam, kas nozīmē uz mūžiem novilkt savas vēlēšanu tiesības. Kad Dievs skatās tavā sirdī un tās dziļumos redz balsošanas mentalitāti Viņš neielaidīsies darīšanā ar Tevi, neskatoties uz to, cik ļoti tev šķitīs, ka esi aizņemts ar viņa lietām

2. Teveklē pilnīga svētošana(svētīšana)

Patiesībā tās meklēšana no visas sirds ir daudz svarīgāka kā tās saņemšana. Garīgais izsalkums un slāpes pēc taisnības nes tev lielākas svētības, nekā pati taisnība, ko tu meklē.

Svētīšanai ir divas galvenās pakāpes. Pirmā ir nošķiršana. Otrajā pakāpē nošķirtais cilvēks tiek paša Dieva piepildīts. Korintas kristieši bija svētīšanas pirmajā pakāpē (1.kor. 1:2). Bet kaut gan atdzimšana viņus bija nošķirusi priekš Dieva, tieši tāpat kā neticīgais vīrs ir atdalīts (svētīts) priekš Dieva caur ticīgo sievu (7:14) korintieši joprojām bija miesīgi, t.i. pasaulīgi (3:3)

Šim miesīgumam, miesīgās dabas augļiem, par kuriem runāts Vēstulē galatiešiem 5:19-21, jātop mūsos nogalinātam tā, ka mūsu sirdī var nobriest gara augļi (22-23p.) Svētīšanas otrajā pakāpē. Dievs to var paveikt tūlīt aiz pirmās pakāpes sasniegšanas, bet daudziem no mums tas paņem nedēļas, mēnešus vai varbūt pat gadus, lai vispār sasniegtu svētīšanas otro pakāpi. Korintas kristieši to notiekti nebija sasnieguši laikā, kad Pāvils viņiem rakstīja vēstuli. Tas nebija noticis arī ar tesalonīkiešiem, jo Pāvils turienes ticīgajiem rakstīja: "Jo tāda ir Dieva griba – lai jūsu dzīve būtu svēta" (1. tes. 4:3). Bet piektajā nodaļā Pāvils dod viņiem recepti, kas palīdzētu sasniegt šo otro svētīšanas pakāpi. Šī recepte sākas ar 11.pantu unbeidzas ar Apustuļa lūgšanu: "Bet pats miera Dievs lai jūs svētī caur caurim, un jūsu gars, dvēsele un miesa visā pilnībā lai paliek bezvainīgi līdz mūsu kunga Jēzus Kristus atnākšanai. Jūsu aicinātājs ir uzticams, viņš būs arī darītājs" (1. tes 5:23-24).

Arī Jēzus lūdza par svētīšanas otro pakāpi saviem mācekļiem, kuri jau bija visu atstājuši, Jāņa 17:17, sakot: "Svētī tos patiesībā,..." Tā ir pavēle, lai mēs kļūtu caur caurēm svētīti – jo miesīgais cilvēks, paša Es, nekad nespēs spert pat vienu soli pakaļ Jēzum.

3. Teveklē savi meklējumi pēc dāvanām un manifestācijām.

Dievs izdala dāvanas un mums jāatstāj viņa ziņā izlemt, kāda dāvana vai dāvanas mums mums vajadzīgas darbam vai kalpošanas (1.Kir. 12:7, 11). Jēzus neteica: "Dzenieties, vispirms pēc dāvanām." Viņš teica: "Dzenieties vispirms pēc Dieva valstības un viņa taisnības..." (Nit.6:33).

4. Teveklē dzīvot saskaņā ar Jēzus balsi.

"Tad tas kungs sacīja Mozum..." Visu, ko Dievs jebkad darīja, sākot no 1.Mozus līdz Atklāsmes grāmatai, Viņš darīja runājot uz cilvēku. Šī ir viena no visvairāk aizmirstajām Bībeles patiesībām: Dievs runā katrā savas grāmatas lappusē, viņš neko nedara, bez runāšanas, lasi sasniegtu savus mērķus – Tātad, ko gan mēs varam izdarīt ar Mūžības vērtību, ja nedzirdam Dieva balsi?

Tā tad, ja tu atstāj visu, pilnībā pakļaujoties, pārtrauc balsošanu un ieej svētīšanas procesā, tu atkal sāksi dzirdēt Jēzus balsi, un tu sāksi staigāt ar Dievu. Tas ir process. Gluži tāpat kā nevaram vienā vakarā iemācīties ebreju valodu, gluži tāpat iemācītis staigāt ar Dievu. Nav vienas dienas jautājums. Bet progresējot svētīšanas procesā, tavas garīgās ausis kļūst arvien spējīgākas sadzirdēt kluso, smalko Jēzus balsi. Vai atd nav teikts: "Manas avis dzird manu balsi"? (Jāņa 10:27) Vai arī pāvils nesaka: "Jo visi, ko vada Dieva gars, ir Dieva Bērni"? (rom. 8:14)

Gadu gaitā bieži ikdienas, reizēm daudzkārt dienā, Jēzus teiks, ko man darīt. Viņš runās ar manu sirdi. Piemēram nesen mēs apmeklējām savus studentus koledžā citā štatā. Mana ieteicās ka mēs varētu sastapt studentus draudzē un tad kopīgi ar viņiem pusdienot. Tas šķita labi. Dievs daudzkārt ir runājis uz mani caur sievu. Bet šajā reizē Jēzus teica: "Šis nav mans plāns. Man ir kāds cits, ar ko vēlos lai ēstu." Kad iegājām lielajā koledžas sapulču zālē, es sev pa kreisi ievēroju semināra studentu no Korejas. Mēs atklājām, ka viņa dēļ bijām tajā ieradušies tajā baznīcā. Tas Kungs mums deva Svētā Gara pildītu pusdienlaiku. Students bija garīgi izbadējies un izslāpis. Tajā dienā viņš dzēra no dzīvā ūdens upes un tikai atjaunots. Ak, ja vien mēs varētu tikt visu laiku Svētā Gara vadīti!

Daudz reiz Jēzus man saka, ko sludināt, kādas dziesmas dziedāt, ko rakstīt. Es gaidu, lai Jēzus man saka, ko apciemot, kur pavadīt atvaļinājumu, kad aizbraukt, kad atgriezties un, dažreiz, lūgt vai iet kopā ar sievu uz veikalu. Jēzus pateica man, ko apprecēt un kuru māju pirkt. Dievs ir tik labs pret tiem, kas staigā ar viņu!

Lūk, ja tu esi pilnībā nodevis Dievam un iegājis svētīšanas otrajā pakāpē, tas kungs burtiski sāks vadīt katru tavas dzīves soli. Protama sākumā tu būsi neveikls "spēlētājs", bet tādēļ, ka tu Dieva lietu ņem nopietni. Viņš savā lielajā mīlestībā izdarīs, ko vajag neskatoties uz tavu sākotnējo nezināšanu un brieduma trūkumu (Rom.2:28).

Mans draugs, staigāšana ar Dievu ir aizraujošs un romantisks piedzīvojums. To pirms grēkošanas piedzīvoja Ādams un Ieva Ēdenes dārzā. Un Dievs vēlas, lai šodien mēs visi staigātu ar Viņu tādā tuvībā. Pēdējos 27 gadus es neko labāku, neko vairāk neesmu meklējis. Es zinu, ka esmu esmu atradis, ko meklēju: Staigāt ar Dievu, pastāvīgi just viņa tuvumu, būt viņa labās balss vadītam.

Ceru, ka esmu spējis pierādīt tev pareizo virzienu. Ja vēlies uzzināt kaut ko vairāk par ceļu kopā ar Dievu, iesaku tev sameklēt grāmatu, kas man šajā jautājumā ir ļoti daudz palīdzējusi. Tā ir Lorana W.' Helma "Balss tuksnesī" (A Voice in the wilderness by Loran W. Helm.). Atsūti 8 dolāru un mēs aizsūtīsim tev grāmatu pa pastu. Tas ir vērtīgāks ieguldījums nekā nopirkt jaunu māju.

"Tad tas kungs teica Mozum..." Lai pienāk diena, kad Dievs runās uz tevi!